

O dynamickém programování

3. kapitola. Metoda dynamického programování

In: Jaroslav Morávek (author): O dynamickém programování. (Czech). Praha: Mladá fronta, 1973. pp. 23–33.

Persistent URL: <http://dml.cz/dmlcz/403795>

Terms of use:

© Jaroslav Morávek, 1073

Institute of Mathematics of the Czech Academy of Sciences provides access to digitized documents strictly for personal use. Each copy of any part of this document must contain these *Terms of use*.

This document has been digitized, optimized for electronic delivery and stamped with digital signature within the project *DML-CZ: The Czech Digital Mathematics Library* <http://dml.cz>

METODA DYNAMICKÉHO PROGRAMOVÁNÍ

Myšlenku dynamického programování vysvětlíme na jedné extrémální úloze, která se již tradičně považuje za dosti typický příklad použití této metody. Nechť jsou dány funkce g_1, g_2, \dots, g_n , definované na množině $\{0, 1, \dots, a\}^*$, kde a je dané celé nezáporné číslo. Pomocí funkcí g_1, \dots, g_n utvoříme nyní novou funkci

$$y = g_1(x_1) + g_2(x_2) + \dots + g_n(x_n) \quad (1)$$

definovanou na množině

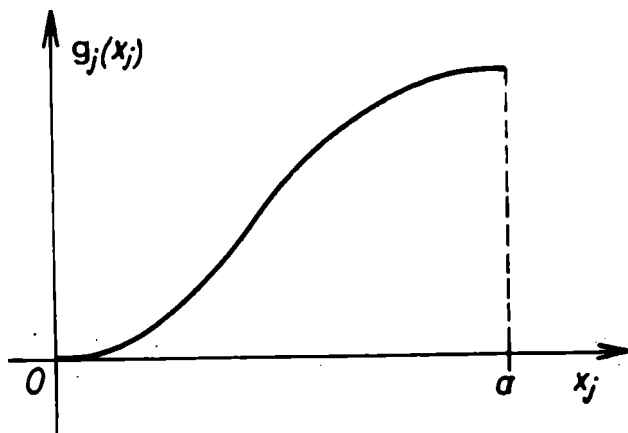
$$\left\{ (x_1, x_2, \dots, x_n) \mid \begin{array}{l} x_1, \dots, x_n \text{ celá, nezáporná} \\ x_1 + \dots + x_n = a \end{array} \right\} \quad (2)$$

[Jinými slovy: (2) je množina všech uspořádaných n -tic (x_1, x_2, \dots, x_n) celých nezáporných čísel, splňujících podmínku $x_1 + x_2 + \dots + x_n = a$.]

V této kapitole se budeme zabývat úlohou nalezení maxima funkce (1) na množině (2). Všimněme si nejprve, že maximum funkce (1) na množině (2) skutečně existuje, jak vyplývá z věty 6. Metoda, kterou chceme použít pro skutečné řešení zformulované extrémální úlohy, bude metoda dynamického programování.

* Ve shodě s dříve zavedeným zápisem konečných neprázdných množin znamená „ $\{0, 1, \dots, a\}$ “ množinu, jejímiž prvky jsou celá čísla $0, 1, \dots, a$; v zápisu je zvoleno „přirozené“ pořadí čísel, podle velikosti.

Nejprve však ukážeme jedno použití zformulované extrémální úlohy na *problém nejeфекtivnějšího rozdělení zdrojů*, vyskytující se v ekonomii. Předpokládejme, že v nějakém závodě pracuje celkem a dělníků a výrobní proces probíhá v n různých dílnách. Předpokládejme dále, že jednotlivé dílny vyrábějí produkci samostatně od začátku až do konce, tj. žádná není závislá na ostatních. Dále předpokládáme, že průměrný výtěžek z měsíční produkce j -té dílny, měřený v penězích, je známou funkcí $y = g_j(x_j)$ počtu x_j dělníků, kteří v dílně pracují. Vedení závodu chce rozdělit dělníky do jednotlivých dílen takovým způsobem, aby průměrný měsíční výtěžek z celé produkce závodu byl maximální. Je zřejmé, že zformulovaný problém vede na extrémální úlohu (1), (2). V případě naší ekonomické aplikace budou mít grafy funkcí g_j pravděpodobně typický tvar, znázorněný schematicky na obr. 1.

Obr. 1

Tvar křivky odpovídá tomu, že při nedostatečném počtu pracovních sil výroba v dílně prakticky „stojí“ a při jejich nadbytku dochází k jistému efektu nasycení a v jeho důsledku k stagnaci dalšího růstu výroby (např. dělníků je více než techniky, navzájem si překážejí apod.). Poznamenejme však, že algoritmus, který nyní vyložíme, nevyžaduje splnění žádných speciálních předpokladů o funkcích g_j .

Použití metody dynamického programování záleží v tom, že se řeší celá množina extrémálních problémů, do níž patří i problém (1), (2). Obecný problém této množiny je přiřazen uspořádané dvojici (j, x) , kde $j \in \{1, 2, \dots, n\}$ a $x \in \{0, 1, \dots, a\}$, a záleží v určení maxima funkce f_j proměnných

$$y = g_1(x_1) + g_2(x_2) + \dots + g_j(x_j)$$

na množině

$$\left\{ (x_1, x_2, \dots, x_j) \mid \begin{array}{l} x_1, x_2, \dots, x_j \text{ celá a nezáporná} \\ x_1 + x_2 + \dots + x_j = x \end{array} \right\}$$

Tyto jednodušší extrémální problémy se nyní řeší postupně pro $j = 1; x = 0, 1, \dots, a; j = 2; x = 0, 1, \dots, a; \dots j = n; x = 0, 1, \dots, a$. Přitom přechod od j k $j + 1$ se provádí pomocí jistého rekurentního vztahu, jak ukazuje následující věta.

Věta 11: Pro $j = 1, 2, \dots, n$ a $x = 0, 1, \dots, a$ položíme

$$f_j(x) = \max \left\{ g_1(x_1) + \dots + g_j(x_j) \mid \begin{array}{l} x_1, \dots, x_j \text{ celá a nezáp.} \\ x_1 + \dots + x_j = x \end{array} \right\}$$

Potom platí

$$a) f_1(x) = g_1(x) \quad \text{pro } x = 0, 1, \dots, a$$

$$b) f_{j+1}(x) = \max \{f_j(x - x_{j+1}) + g_{j+1}(x_{j+1}) \mid x_{j+1} = 0, 1, \dots, x\}$$

pro $j = 1, 2, \dots, n - 1$; $x = 0, 1, \dots, a$

$$\text{Důkaz: a) } f_1(x) = \max \{g_1(x_1) \mid x_1 = x\} = \max \{g_1(x)\} = g_1(x)$$

b) Podle definice platí

$$f_{j+1}(x) = \max \left\{ g_1(x_1) + \dots + g_j(x_j) + g_{j+1}(x_{j+1}) \mid \begin{array}{l} x_1, \dots, x_j, x_{j+1} \\ \text{celá a nezáp.; } x_1 + \\ + \dots + x_{j+1} = x \end{array} \right\}$$

tj. $f_{j+1}(x)$ je maximum funkce

$$y = g_1(x_1) + \dots + g_j(x_j) + g_{j+1}(x_{j+1}) \quad (3)$$

na množině

$$\left\{ (x_1, \dots, x_j, x_{j+1}) \mid \begin{array}{l} x_1, \dots, x_j, x_{j+1} \text{ celá a nezáp.} \\ x_1 + \dots + x_{j+1} = x \end{array} \right\} \quad (4)$$

Množinu (4) vyjádříme jako sjednocení $x + 1$ množin takto:

$$\begin{aligned} & \left\{ (x_1, \dots, x_j, 0) \mid \begin{array}{l} x_1, \dots, x_j \text{ celá a nezáp.} \\ x_1 + \dots + x_j = x - 0 \end{array} \right\} \cup \\ & \cup \left\{ (x_1, \dots, x_j, 1) \mid \begin{array}{l} x_1, \dots, x_j \text{ celá a nezáp.} \\ x_1 + \dots + x_j = x - 1 \end{array} \right\} \cup \\ & \cup \left\{ (x_1, \dots, x_j, x) \mid \begin{array}{l} x_1, \dots, x_j \text{ celá a nezáp.} \\ x_1 + \dots + x_j = x - x \end{array} \right\} = \\ & \cup \left\{ (x_1, \dots, x_j, x_{j+1}) \mid \begin{array}{l} x_1, \dots, x_j \text{ celá a nezáp.} \\ x_1 + \dots + x_j = x - x_{j+1} \end{array} \right\} \end{aligned}$$

$$x_{j+1} = 0, 1, \dots, x$$

Maximum funkce (3) na množině (4) určíme nyní pomocí

věty 8 takto: Určíme maximální hodnoty funkcí definovaných předpisem (3) na množinách

$$\left\{ (x_1, \dots, x_j, x_{j+1}) \mid \begin{array}{l} x_1, \dots, x_j \text{ celá a nezáp.} \\ x_1 + \dots + x_j = x - x_{j+1} \end{array} \right\}$$

pro $x_{j+1} = 0, 1, \dots, x$, a z takto získaných hodnot určíme maximální. Dostáváme tedy

$$\begin{aligned} f_{j+1}(x) &= \\ &= \max_{x_{j+1} \in \{0, \dots, x\}} \max \left\{ g_1(x_1) + \dots + g_{j+1}(x_{j+1}) \mid \right. \\ &\quad \left. \begin{array}{l} x_1, \dots, x_j \text{ celá a nezáp.;} \\ x_1 + \dots + x_j = x - x_{j+1} \end{array} \right\} \end{aligned} \quad (5)$$

Na druhé straně dostáváme pomocí věty 10

$$\begin{aligned} \max \left\{ g_1(x_1) + \dots + g_j(x_j) + g_{j+1}(x_{j+1}) \mid \begin{array}{l} x_1, \dots, x_j \text{ celá} \\ \text{a nezáp.;} x_1 + \\ + \dots + x_j = \\ = x - x_{j+1} \end{array} \right\} &= \\ &= g_{j+1}(x_{j+1}) + \max \left\{ g_1(x_1) + \dots + g_j(x_j) \mid \begin{array}{l} x_1, \dots, x_j \text{ celá a nezáp.} \\ x_1 + \dots + x_j = x - x_{j+1} \end{array} \right\} = \\ &= g_{j+1}(x_{j+1}) + f_j(x - x_{j+1}). \end{aligned}$$

Dosazením posledního výrazu do (5) dostáváme nakonec

$$\begin{aligned} f_{j+1}(x) &= \max_{x_{j+1} \in \{0, \dots, x\}} (f_j(x - x_{j+1}) + g_{j+1}(x_{j+1})) = \\ &= \max \{ f_j(x - x_{j+1}) + g_{j+1}(x_{j+1}) \mid x_{j+1} = 0, 1, \dots, x \} \end{aligned}$$

Důkaz věty je dokončen.

Věta 11 umožňuje spočítat maximum funkce (1) na množině (2), neboť toto maximum je při našem označení rovno $f_n(a)$; podrobně ukážeme za chvíli výpočetní postup na číselném příkladu. Otevřená však zatím zůstává otázka, jak nalézt n -tici (x_1, x_2, \dots, x_n) z množiny (2), pro kterou nabývá funkce (1) své maximální hodnoty (popř. nalézt všechny takové n -tice). Jinými slovy, jde o nalezení nějakého řešení (popř. všech řešení) extrémálního problému (1), (2). Popíšeme nyní takový postup. Hledaná n -tice se bude konstruovat pomocí jistých funkcí $y = P_1(x)$, $y = P_2(x)$, \dots , $y = P_n(x)$ definovaných na množině $\{0, 1, \dots, a\}$ takto:

Položíme $P_1(x) = x$ pro $x = 0, 1, \dots, a$ a dále pro $j = 1, 2, \dots, n - 1$; $x = 0, 1, \dots, a$ položíme $P_{j+1}(x) = x_{j+1}^*$, kde x_{j+1}^* je libovolné číslo z množiny $\{0, 1, \dots, x\}$, splňující vztah

$$f_{j+1}(x) = f_j(x - x_{j+1}^*) + g_{j+1}(x_{j+1}^*)$$

Existence alespoň jednoho takového čísla x_{j+1} vyplývá z faktu, že $f_{j+1}(x)$ je maximem množiny

$$\{f_j(x - x_{j+1}) + g_{j+1}(x_{j+1}) \mid x_{j+1} = 0, 1, \dots, x\}$$

Na druhé straně je nutné poznamenat, že ani x_{j+1}^* a tedy ani funkce P_{j+1} nejsou určeny obecně jednoznačně; poslední fakt souvisí úzce s tím, že funkce (1) může nabývat svého maxima ve více než v jedné n -tici množiny (2).

Funkce P_j se konstruují paralelně s výpočtem hodnot funkcí f_j ($j = 1, 2, \dots, n$). Z následující věty vyplývá metoda nalezení řešení extrémálního problému (1), (2) pomocí funkcí P_j .

Věta 12: Položme $x_j^{(0)} = P_j(x)$, $x_{j-1}^{(0)} = P_{j-1}(x - x_j^{(0)})$

$$x_{j-2}^{(0)} = P_{j-2}(x - x_j^{(0)} - x_{j-1}^{(0)}), \dots, x_1^{(0)} = P_1(x - x_j^{(0)} - \dots - x_2^{(0)})$$

Potom platí

1. $x_1^{(0)}, \dots, x_j^{(0)}$ jsou celá a nezáporná

2. $x_1^{(0)} + \dots + x_j^{(0)} = x$

3. $g_1(x_1^{(0)}) + \dots + g_j(x_j^{(0)}) = f_j(x)$

Důkaz: Tvzení 1. a 2. jsou bezprostředním důsledkem definice funkcí P_1, \dots, P_n . Tvzení 3. se lehce dostane sečtením vztahů

$$\begin{aligned} f_j(x) &= f_{j-1}(x - x_j^{(0)}) + g_j(x_j^{(0)}) \\ f_{j-1}(x - x_j^{(0)}) &= f_{j-2}(x - x_j^{(0)} - x_{j-1}^{(0)}) + g_{j-1}(x_{j-1}^{(0)}) \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} f_2(x - x_j^{(0)} - \dots - x_3^{(0)}) &= f_1(x - x_j^{(0)} - \dots - x_2^{(0)}) + g_2(x_2^{(0)}) \\ f_1(x - x_j^{(0)} - \dots - x_2^{(0)}) &= g_1(x_1^{(0)}) \end{aligned}$$

vyplývajících ze zavedení funkcí P_1, P_2, \dots, P_n . Důkaz věty 12 je dokončen.

Z dokázané věty je patrné, že konstrukce řešení $(x_1^{(0)}, \dots, x_n^{(0)})$ závisí na funkcích P_j . Protože však funkce P_j lze obecně definovat různým způsobem, budeme metodou věty 12 dostávat různá řešení našeho problému. Lze však ukázat, že zkonstruujeme-li funkce P_j „všemi možnými způsoby“, dostaneme všechna řešení našeho extrémálního problému (viz cvičení 6 na konci této kapitoly).

Použití vyložené teorie nyní ilustrujeme na následujícím číselném příkladu.

Příklad 4: Řešme extrémální problém (1), (2) pro

x	g_1	g_2	g_3	g_4	g_5	g_6	g_7	f_1	P_1	f_2	P_2	f_3	P_3	f_4	P_4	f_5	P_5	f_6	P_6	f_7	P_7
0	1	-10	1	1	-12	0	/	1	0	-9	0	-8	0	-7	0	-6	0	-18	0	-18	0
1	-3	1	4	-2	0	-10	2	-3	1	2	1	3	0	4	0	5	0	-7	0	-7	0
2	5	1	4	2	1	0	1	5	2	2	2	6	1	7	0	8	0	-4	0	-4	0
3	7	2	2	1	0	1	4	7	3	6	1	7	0	8	0	9	0	5	2	5	0
4	8	0	1	-3	1	-5	-2	8	4	8	1	10	1	11	0	12	0	8	2	8	0
5	-2	5	1	4	2	0	1	-2	5	9	1	12	1	13	0	14	0	9	2	10	1
6	1	-2	1	0	1	4	0	1	6	9	2	13	1	14	0	15	0	12	2	12	0

Tabulka 2

$n = 7$, $a = 6$ a pro funkce g_1, g_2, \dots, g_7 , jejichž hodnoty jsou uvedeny v levé části tabulky 2. Hodnoty funkcí f_j a P_j , vypočtené na základě věty 11 a definice funkcí P_j , jsou zapsány v pravé části tabulky. Pravá část tabulky se zaplňuje po jednotlivých sloupcích, zleva doprava, přičemž sloupec pro f_1 vznikne opsáním sloupce pro g_1 . Pro výpočet hodnot ve sloupci nadešpaném f_{j+1} se používá hodnot ležících ve sloupcích pro f_j a pro g_{j+1} . Ukažme si podrobně postup při výpočtu $f_6(3)$ a $P_6(3)$:

$$\begin{aligned} f_6(3) &= \max \{f_5(3 - x_6) + g_6(x_6) \mid x_6 = 0, 1, 2, 3\} = \\ &= \max (f_5(3) + g_6(0), f_5(2) + g_6(1), f_5(1) + g_6(2), f_5(0) + \\ &+ g_6(3)) = \max (-3, -2, 5, -5) = 5; P_6(3) = 2, \text{ neboť} \\ &f_5(3 - 2) + g_6(2) = 5 = f_6(3) \end{aligned}$$

Hledaná maximální hodnota funkce (1) na množině (2) je tedy $f_7(6) = 12$ a chceme ještě nalézt nějaké řešení našeho extrémálního problému. K tomu použijeme větv 12:

$$\begin{aligned} x_7^{(0)} &= P_7(a) = P_7(6) = 0 \\ x_6^{(0)} &= P_6(a - x_7^{(0)}) = P_6(6 - 0) = 2 \\ x_5^{(0)} &= P_5(a - x_7^{(0)} - x_6^{(0)}) = P_5(4) = 0 \\ x_4^{(0)} &= P_4(a - x_7^{(0)} - x_6^{(0)} - x_5^{(0)}) = P_4(4) = 0 \\ x_3^{(0)} &= P_3(a - x_7^{(0)} - \dots - x_4^{(0)}) = P_3(4) = 1 \\ x_2^{(0)} &= P_2(a - x_7^{(0)} - \dots - x_3^{(0)}) = P_2(3) = 1 \\ x_1^{(0)} &= P_1(a - x_7^{(0)} - \dots - x_2^{(0)}) = P_1(2) = 2 \end{aligned}$$

(Řešení lze též hledat přímo pomocí tabulky, jak je ukázáno silnou čarou.) Dostáváme tedy řešení

$$(x_1^{(0)}, x_2^{(0)}, \dots, x_7^{(0)}) = (2, 1, 1, 0, 0, 2, 0)$$

Můžeme ještě provést zkoušku správnosti dosazením; skutečně platí

$$g_1(2) + g_2(1) + g_3(1) + g_4(0) + g_5(0) + g_6(2) +$$

$$+ g_7(0) = 5 + 1 + 4 + 1 + 1 + 0 + 0 = 12 = f_7(6).$$

Analogicky, jako jsme řešili problém určení maxima funkce (1) na množině (2), lze řešit i odpovídající minimalizační problém. Položme

$$h_j(x) = \min \left\{ g_1(x_1) + \dots + g_j(x_j) \mid \begin{array}{l} x_1, \dots, x_j \text{ celá, nezáp.} \\ x_1 + \dots + x_j = x \end{array} \right\}$$

pro $j = 1, 2, \dots, n$; $x = 0, 1, \dots, a$. Platí tvrzení analogické větě 11.

Věta 13: Platí

a) $h_1(x) = g_1(x)$

b) $h_{j+1}(x) = \min \{ h_j(x - x_{j+1}) + g_{j+1}(x_{j+1}) \mid x_{j+1} = 0, 1, \dots, x \}$ pro $x = 0, 1, \dots, a$

Důkaz poslední věty, jakož i odvození metody pro konstrukci řešení minimalizačního problému přenecháváme čtenáři.

Cvičení

Cvičení 1: Dokažte větu 13 dvěma způsoby:

a) z věty 11 pomocí věty 9

b) samostatně, analogicky jako větu 11

Cvičení 2: Ukažte a odůvodněte metodu nalezení n -tice, která je řešením minimalizačního problému z věty 13.

Cvičení 3: Řešte minimalizační problém v situaci příkladu 4.

Cvičení 4: Nalezněte metodu pro určení

$$\max \left\{ g_1(x_1) + \dots + g_n(x_n) \mid \begin{array}{l} x_1, \dots, x_n \text{ celá nezáp.} \\ a' \leq x_1 + \dots + x_n \leq a'' \end{array} \right\}$$

kde a' , a'' jsou daná celá, nezáporná čísla, $a' \leq a''$.

Cvičení 5: Nalezněte maximum a minimum funkce

$$y = 10x_1 + x_2^2 + x_2 + 2^{x_3} - 5x_3 - 15 \sin\left(\frac{\pi}{2} x_4\right) + x_5^3 - 14x_5$$

na množině všech pětice (x_1, x_2, \dots, x_5) celých nezáporných čísel, splňujících podmínku

a) $x_1 + x_2 + \dots + x_5 = 3$

b) $x_1 + x_2 + \dots + x_5 = 7$

c) $2 \leq x_1 + x_2 + \dots + x_5 \leq 6$

(Doporučení: Nejprve sestavte tabulku výrazů $10x_1, x_2^2 + x_2, 2^{x_3} - 5x_3, 15 \sin\left(\frac{\pi}{2} x_4\right), x_5^3 - 14x_5$ pro $x_1, \dots, x_5 = 0, 1, \dots, 7$, analogickou levé části tabulky 2.)

Cvičení 6: Necht $(x_1^*, x_2^*, \dots, x_n^*)$ je libovolné řešení maximalizačního problému (1), (2). Dokažte, že funkce P_1, P_2, \dots, P_n lze zvolit tak, abychom metodou věty 12 dostali právě řešení $(x_1^*, x_2^*, \dots, x_n^*)$. Jinými slovy: volíme-li funkce P_1, P_2, \dots, P_n ve větě 12 všemi možnými způsoby, dostaneme tak všechna řešení maximalizačního problému (1), (2).